

HØKENSÅS SPECIAL

Mønsterbeskrivelse: Krok nr. 6-10, 3-10 x long shank.

Kropp: Hjort kroppshår i ønskede farger (3 seksjoner) spinnes på hele krokskaftets lengde, trimmes til ønsket form.

Sort sensurstrek: Vannfast tusj.

Farge på filter: Leppestift, rosa eller rød (dyp rød), ikke vannfast.

La imitasjonen ligge i et fullt askebeholder over natta. Dette for å få den rette "odeur".

Våren 1992 var det tre stykker av oss, som i anfall av tidlig fiskefeber, fant ut at vi skulle dra til HØKENSÅS i SVERIGE å fiske REGNBUEØRRET. (Type "pellets-spisende"). Da sesongen for dette fiske starter tidlig, var det en fin unnskyldning for å tjuvstarte årets fiskesesong.

Etter å ha fisket nesten en hel dag uten å få noe, begynte vi å bli temmelig desperate, for fisken hoppet rundt oss hele tiden. Den ene kompisen og jeg ble stående på en odde ut i vannet, hvor vi kunne studere fisken.

Etter en lengre diskusjon om videre taktikk, kom jeg til å se ned på vannet hvor det kom en sigarettneip flytende, sneipen hadde ikke vært lenge i mitt synsfelt før vannflaten eksploderte i kaskader av vann, og sneipen ?, ja den var borte !!!

Uten et ord kastet vi oss i bilen og kjørte til campinghytten hvor vi hadde bindeutstyret.

Kameraten foreslo å binde en sneip på krokskaftet, men da ble jeg kvalm og sa at "det blir ikke aktuelt"; men vi kan heller prøve å binde en farge og størrelsemessig riktig imitasjon", sa jeg, da ble kameraten kvalm.

Men som sagt så gjort, vi kom fram til en imitasjon vi var fornøyd med, så da gjensto bare utprøvingen. Etter en kort og vill ferd fra hytta til vannet, sto vi atter igjen på den odden hvor vi så fisk som tok sneip tidligere. Med skjelvende fingre (klisjé) ble imitasjonen (sneipen) knytt på fortommen, og kastet ut i vannet (det er jo som kjent

der fisken holder til). Flua ble liggende en liten evighet (klisjé) uten at noe skjedde.

Da sa kompisen: "prøv å fisk den med bevegelse", jeg snudde meg å kikket undrende på ham mens jeg tenkte: "en sneip svømmer jo ikke bortover vannflaten ??!", men jeg kan jo prøve. Jeg hadde ikke tatt mange dragene i snøret før (ja hva tror dere

skjedde?) jeg skjønnte at det å fiske en sneip med bevegelse, bare var tull (jeg er jo imitasjonsfluefisker).

Da kom gjennombruddet vi hadde ventet på, kameraten, som akkurat var ferdig med en røyk, knipset sneipen ut i vannet. Sneipen hadde nesten ikke rukket å treffe vannet før det kom en stor plog og det papirbeklede filteret forsvant med et sug. Jeg var raskt ute med å få snøret i luften, og plasserte flua med kirurgisk presisjon rett i vaket, 2 sekunder, pang ! fisken krocket seg selv og raste ut (ca. 2.5 meter). Mer orket ikke den fisken, det hele var over på et 1/2 minutt. Vekt 2,8 Kg !!! Kroken ble raskt løsnet slik at fisken kunne settes ut igjen. Men slik skulle det ikke gå, nei da, min ellers vettuge kompis fant ut at han ville ha dette stygge, firkantede uhyret uten hale, med blasse farger, og med en haka som hadde fått en 10 Kg`'s hannlaks i OKTOBER til å gremmes, til middag!!!!

For meg kunne`n godt ri til MOSS på uhyret, så jeg lot`n få`n, sammen med en hel masse formaninger om at han måtte gjøre opp fisken selv, og at jeg fraba meg all videre kontakt av 3. grad med øyeblikkelig virkning.

Ut på kvelden da kompis skulle sløye beistet, kom overraskelsen. Det viste seg nemlig at uhyret var så firkantet p.g.a forstoppelse, og kan dere gjette hvorfor ? akkurat ! fisken hadde hele 5 sigarettneiper i endetarmen.

Da kom vendepunktet i min fiskervenns liv, og han uttalte seg noe i denne retningen: "ikke faen om jeg noen gang har tenkt å sette tenna i en sprengfora, sigarettspisende fjøsfisk fra SVERIGE så lenge jeg lever" sitat slutt.

Dagen etter var det ytterlige 4 fisker som lot seg lure av "sneipen".

Da vi påfallende kveld satt og koste oss med en liten kne..... , eh rødbrus, sa min kamerat: "etter å ha sett hvor effektiv denna sneipen er, så kan man jo trygt kalle den HØKENSÅS SPECIAL", dermed var flua døpt (klisjé).

Ps. for ekstra effektivitet kan flua presenteres med et spesialkast, slik at imitasjonen roterer rundt sin egen akse fremover i horisontalplanet (merk: dette for å imitere en sneip som blir knipset i en bue ut fra eieren). Da dette kast kan falle noe vanskelig, vil jeg foreslå et mer standard kast.

Imitasjonen er utstyrt med en svart sensurstrek der sigarettmerket vanligvis står.

Dette for ikke å komme i klammeri med tobakksrådet når det gjelder ulovlig reklame. Dessuten ville det vært litt ødeleggende at fisken ble påvirket av reklamen og favoriserte enkelte sigarettmerker fremfor andre.

Fluen er gitt en litt bulkete og ujevn overflate med vilje, dette for å imitere at den har blitt holdt mellom menneskefingre.

Den rosa lepestiften er til for å øke imitasjonens attraksjonsverdi (femmè fatale), så her gjelder det for fluebinderen å ha et tungt sminket hunnkjønn i nærleiken. Det blir helt klart ikke det samme med en mann (les,; fløyelsmyke sensuelle lepper). Man kan jo selvfølgelig gni kosmetikken rett på imitasjonen, men det fungerer også erfaringsmessig heller dårlig. Er man hunnkjønn selv, ja så er det problemet løst.

Sist, men ikke minst, er det viktig at luktesansen til den superintelligente SVENSKE Regnbueørreten blir tatt hensyn til. Så derfor, legg imitasjonen i et velfyllt askebeeger over natta. Husk, gni aska godt inn.

PÅL ANDERSEN